

Cognac συνιστάμενον δὲ ἐξ οἴνουπνευματικοῦ διαλύματος τεχνητοῦ οἴνουθειθέρος (μίγματος καπρινικοῦ καὶ καπρινικοῦ αἰθέρος) ἢ καὶ τοιούτου ἐξαχθέντος ἐκ τῆς ὑποστάθμης τοῦ οἴνου (lie de vin). Ἡπραγματικὴ ἀξία μιᾶς βαυκαλέως τοιούτου ποτοῦ, δὲν ὑπερβαίνει τὰ 80 λεπτά, ἂν ληρωθῶσιν ὡς τιμὴ τοῦ οἴνουπνεύματος κατ' ὄκταν δραχμαὶ 3. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ τὸ οἴνουπνευματικὸν τὸ χρησιμοποιούμενον διὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ ΑΠΟΜΙΜΗΜΑΤΟΣ ἢ ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΟΣ⁽¹⁾ (Surrogat) τούτου δὲν εἶνε πρώτης ποιότητος.

Ἐκ τῶν ἄνω ἐξάγεται ὅτι δυσκολωτάτη ἡ εὐρεσις γνησίου ἢ ἀγνοῦ Κονιάκ ἢ ἡδὲ εἰς μικρὰς τιμὰς ἐνόσω μάλιστα δὲν λειτουργεῖ παρ' ἡμῶν νόμος περὶ ἐξελέγγεως τῶν τροφίμων καὶ ποτῶν, ἢ τοῦλάχιστον δὲν καταστῆ ὑποχρεωτικὴ ἢ δήλωσις

τῆς καταγωγῆς τῶν ποτῶν ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς· τότε δὲ τὸ ἀγνὸν Κονιάκ θὰ φέρῃ τὴν ἐπιγραφὴν ΚΟΝΙΑΚ ΕΞ ΟΙΝΟΥ. Εἰς τὴν ἐρώτησιν ἂν ἡ δήλωσις «Κονιάκ ἐκ σταφυλῶν» ἔσται ὀρθὴ παρατηρητέον ὅτι οὐχί. Διότι ἐπὶ τέλους τῶν σταφυλῶν μέρος ἀπαρτίζουσι καὶ τὰ στέμματα (ταίπουρα) ἐξ ὧν παρασκευάζεται ἡ «σοῦμα» πολλάκις δὲ καὶ τὸ «οὔζον», ποτὰ οὐχί εὐγενῆ καὶ οὐδεμίαν σύγκρισιν πρὸς τὸ Κονιάκ ἐπιδεχόμενα, διότι καὶ ταῦτα ἐνέχουσιν αἰσθητὰ ἴχνη ζυμελαίων, ἅτινα χρηροῦσιν αὐτοῖς τὴν οὐχί εὐχάριστον ὁσμὴν καὶ παραγευσιν.

Ἡ μεταβολὴ μέρους τῶν ἑλληνικῶν οἴνων εἰς καλὸν Κονιάκ ἔσται οὐ μόνον λιαν ἐπικερδῆς ἐπιχειρήσις ἀλλὰ καὶ εὐεργετικὴ διὰ τὴν ὑγίαν τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος.

Ο. Α. ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ε Ι Σ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Πόλις κυνῶν. Μεταξὺ τῶν πλαγιῶν προπόδων τῶν Βραχωδῶν ὀρέων καὶ τῶν ποταμῶν τοῦ Τεξᾶς, ἐκτείνονται ἐπὶ μήκους ἑπτὰ ἕως ὀκτῶ μιλίων, αἱ ἀμερικανικαὶ στέππαι αἱ καλούμεναι Δυτικοὶ Λειμῶνες. Ἐπὶ τῶν ὄχθων τῶν διαλακούντων αὐτὰς ποταμῶν φέονται θάμνοι καὶ δένδρα, πέραν δὲ τούτων πυκνὴ τις μόνον γλόη. Αἱ εὐρεταὶ πεδιάδες εἶνε ἀκαλλιέργητοι καὶ ἔρημοι. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν διέρχονται ἐμπορικαὶ συνοδοὶ, μεταφέρουσαι ἐπιπόνας ἐμπορεύματα ἀπὸ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὸ Νέον Μεξικόν. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν φυλαὶ Ἰνδικαὶ μεταβαίνουνσι πρὸς θήραν τῶν εὐκινήτων καὶ ῥουαλέων καὶ περικαλλῶν ἀγρίων ἵππων, οὓς οἱ Ἰνδοὶ συλλαμβάνουσι διὰ μακρῶν καὶ δυνατῶν λωρίων, εἴτα δὲ καὶ ὑποτάσσουσι καὶ ἐξήμεροῦσιν. Ἐνταῦθα ἀπαντῶνται ὁ χαρίεις αἰγάρος, παμμεγέθεις λύκοι, καὶ ἀγάλοι βουβάλων, ὧν ἡ σὰρξ καὶ τὸ δέρμα σφοδρὰς διεγείρουσιν ἐπιθυμίας, καὶ ἐξ ὧν χιλιάδες φονεύονται ἐτησίως. Ἐνταῦθα τέλος ἀπαντᾶται τὸ περιεργὸν ζῶον τὸ καλούμενον «κύων τῶν λειμῶνων» ἔχον μέγεθος περίπου λαγωῦ, σχῆμα δὲ κεφαλῆν καὶ ὀδόντας ὁμοιάζοντα πρὸς τοὺς τοῦ σκιοῦρου. Εἶνε ζωηρός, εὐκίνητος, φαίδρὸς καὶ ἐχθρὸς τῆς μοναξίας. Οὐδάμῃ ἴσ' ἀπαντᾶτε ἐν τῶν ἐρασιῶν τούτων ζῶων μόνον, ζῶν ὡς ἀγρίμιον. Ἐκεῖ ἔνθα τὸ ἔδαφος καλύπτεται ὑπὸ γλόης προσφιλοῦς αὐτοῖς, γλόης ἄβρας καὶ θαλερᾶς, ἀποκαθίστανται εὐθὺμως. Σκαπτοντες τὰς φωλεὰς τῶν, ἐγείρουσι γηλόφους, δίδοντες οὕτω εἰς τὰς κατοικίας αὐτῶν ὄψιν σωρῶν σκηνῶν μικροσκοπικοῦ στρατοπέδου. Ἐὰν εἶνε μακρὰν ποταμοῦ τινος, σκάπτουσι λάκκους, καὶ οὕτω οὐδ' ὕδατος στεροῦνται. Ἀναπνεύουσι καθαρὸν ἀέρα, ἔχουσι καλὴν τροφήν, καὶ ζῶσιν ἐν πληρῇ ἀρμονίᾳ. «Φθάνων, λέγει περιηγητὴς τις, ἐγγὺς ἐνὸς τῶν σταθμῶν τούτων βλέπει τις κύνας μεταβαίνοντας ἀπὸ κατοικίας εἰς κατοικίαν, ὡς εἰς ἐπισκέψεις· ἄλλους τρώγοντα· τὴν δροσερὰν γλόην, ἄλλους συνθηροσμένους ὡς ἐὰν ἔμελλον να συνεδριάσωσι καὶ ἄλλους σκεπτομένους ὡς φιλοσόφους ἐπὶ τῶν κατοφλιῶν τῶν κατοικιῶν των. Ἀλλὰ μόλις τις ἐξ αὐτῶν ἴδῃ ἐμπορικὴν συνοδίαν, ἀγγέλλει τοῦτο δι' ὄψεως ὑλάκης, ἅπαντα δὲ ἡ παροικία κρύπτεται πάραυτα εἰς τὰ ὑπόγεια αὐτῆς οἰκήματα». «Ἐν τοῖς ταξιδιοῖς μου, λέγει ἕτερος περιηγητὴς κατώρθωσα νὰ πλησιάσω ἄπαρτήρητος ἐγγὺς πολλῶν τοιούτων κατασκηνώσεων. Ἐν

μιᾶ τούτων παρετήρησα ἡμέραν τινα κύνα πολὺ χονδρότερον τῶν ἄλλων σοβαρῶς παρὰ τὴν εἴσοδον τῆς κατοικίας του καθήμενον. Εἶχεν ὕψος ἀξιοσπεπὲς ὅπερ προσεῖλκυσε τὴν προσοχὴν μου, καὶ παρέμενε δλόκληρον ὥραν παρατηρῶν αὐτόν. Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα δωδεκάς συμπολιτῶν του τὸν ἐπεσκέφθη ἀλληλοδιαδόχως· προσήρχοντο μετὰ σεβασμοῦ, συνωμίλου στιγμὰς τινος, εἴτα δ' ἀπήρχοντο, ἄλλοι μὲν φαίδροί, ἄλλοι δὲ σκεπτικοί. Δὲν δύναμαι νὰ βεβαιώσω ἂν ὁ χονδρὸς ἐκεῖνος κύων ἦτο ἀρχηγὸς των, οἱ δ' ἐπισκέπται του ἐπληροφόρου αὐτόν περὶ τῶν τῆς κοινότητος ὑποθέσεων· ἀλλ' εἰαν ζῶν τι δύναται νὰ δώσῃ νόμους καὶ νὰ ὀργανώσῃ διοίκησιν, τοῦτο εἶνε ὁ κύων τῶν λειμῶνων.» Κατὰ δυστυχίαν τῶν μικρῶν τούτων ὄρκων κυνῶν, ἡ σὰρξ των εἶνε ἐξαιρετος, οἱ δὲ περιηγηταὶ μὴ ἀκούμενοι εἰς τὸ νὰ παρατηρῶσιν αὐτὰ, τὰ φονεύουσιν ἀσπλάγχχως.

Ἀπὸ Σκύλλης εἰς Χάρυβδι. Οἱ κάτοικοι τῆς Ἰαμαίκας ἔπαθον τὸ ἐξῆς: Πρὸ δεκαετίας οἱ ἀρουραῖοι μῦς εἶχον αὐξήσῃ εἰς βαθμὸν ὀλέθριον διὰ τὰς φυτείας τῶν ζαχαροκαλάμων. Ὅπως καταπολεμηθῶσιν αὐτοὺς ἔφεραν ἐξ Ἰνδιῶν τρία ζεύγη ἰγνευμόνων, ἅτινα ταχεῶς πολλαπλασιασθέντα ἤρχισαν τὸ σωτήριον ἔργον. Οἱ ἀρουραῖοι μας ἀμειλίχτως δικωόμενοι μετὰ παρέλευσιν τριῶν τεσσάρων ἐτῶν ἐξηφανίσθησαν. Ἀλλὰ εἰς τὸ δικωόμενον τοῦτο οἱ ἰγνευμόνες ἐπολλαπλασιάσθησαν, μὴ ἔχοντες δὲ πλέον πρόχειρον τροφήν τὴν τρυφερὰν σὰρκα τῶν μυῶν ἐπέτεθησαν κατὰ τῶν ὀρνίθων καὶ τῶν ἄλλων κατοικιδίων πτηνῶν, δὲν φείδονται δὲ καὶ τῶν φωλεῶν τῶν περὶκων καὶ τῶν ὀρτύγων τῆς νήσου, τὰς ὁποίας εὐρίσκουσιν εὐκόλως διότι εἶνε ἐκτισμένοι κατὰ γῆς. Οἱ πρῶην σωτῆρες κατέστησαν τύρανοι ἀνυπόφοροι, καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ἰαμαίκας ζητοῦσι τῶρα τροπὸν πρὸς ἐξόντωσιν αὐτῶν.

Ἡ θεραπεία τῆς φθίσεως. Ἐν τῷ λονδινίῳ Χρόνῳ τῆς 1 Νοεμβρίου ἐδημοσιεῖθη τὸ ἐξῆς ἐκ Βερολίνου τηλεγράφημα: «Δύο φθισικοί, νοσηλευθέντες ἐν τῷ νοσοκομείῳ τοῦ Ἐλέους, διὰ τῆς μεθόδου τοῦ Κῶχ, ἐθεραπεύθησαν». Κατ' ἄλλα τηλεγραφήματα τὰ πειράματα τοῦ Κῶχ ἐξακολουθοῦσι, παρακολουθεῖ δ' αὐτὸν μετ' ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος ὁ ὑπουργὸς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Γκόσσλερ, ὅστις ἀπηύθυνεν εἰς τὸν αυτοκράτορα μακρὰν ἐκθεσιν, προτείνων εἰς αὐτόν τὴν ἐν Βερολίνῳ ἰδρυσιν ἐργαστηρίου βακτηριολογικῶν ἔρευνῶν, ὁμοίου πρὸς τὸ ἐν Παρισίοις λειτουργοῦν παστεύρειον ἰδρυμα. Ὁ Κῶχ ἐλπίζει ὅτι θὰ δυναθῇ ἐπι-

(1) Πρὸλ. Ἐγκυκλ. Δεξικὸν τ. Α' σελ. 837.

σήμεως ἡ ἀνακοινώση τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐπὶ τῆς φθίσεως πειραμάτων του εἰς τὴν ἰατρικὴν Ἑταιρίαν κατὰ τὰ μέσα Δεκεμβρίου.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά. Κατ' αὐτὰς ἐκδίδεται ὁ πρῶτος τόμος τῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ Ταλλεϋράνδου ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ δουκὸς τοῦ Βροῦλ, ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης τοῦ διασήμου διπλωμάτου.

— Ἐν φιλολογικῇ συνεδριάσει, ἧς προήδρευεν ὁ ἔκπτωτος Αὐτοκράτωρ τῆς Βρασιλίας Δὸν Πέτρος, ὁ ἐν Παρισίοις παρεπιτήμιων Αἰγύπτιος σείκης Ἀβου-Ναδδαρά, ὠμίλησε περὶ τῆς φιλολογίας καὶ τῶν ἡθῶν τῆς Ἀνατολῆς Ὁ ῥήτωρ ἐξεφράζετο εἰς ἄπταιστον γαλλικὴν, διέσφαζεν ὅμως καὶ ἐν τῇ ξένῃ γλώσσῃ τὸ εἰκονικὸν ὕφος τῆς πατρίδος του. Ἐμνημόνευσε διάφορα χωρὶα ἔργων Ἀράβων συγγραφέων καὶ ὑπέμνησε τὸ πρὸ εἰκοσιπενταετίας ὑπὸ τοῦ Μαχδῆ, τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Σουδάν, λεχθέν αὐτῷ ἐν Καίρῳ: «Οἱ σοφοὶ ὁμοιάζουν πρὸς τοὺς ἀστέρας τοῦ στερεώματος». Ἀκούων τοῦτο ὁ δὸν Πέτρος ἐκυψε πρὸς τὸν γείτονά του καὶ εἶπεν αὐτῷ σιγανά: «Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι εἶνε ὀλιγώτεροι». Ὁ Ἀβου-Ναδδαρά ὠμίλησε κατόπιν περὶ τῆς Ἀνατολιτιδος γυναικός, ἧς ἐξήρε τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν νοσημοσύνην, κατέληξε δὲ ἀπαγγέλλας σονέττον πρὸς τιμὴν τῆς Γαλλίας.

— Ἐξεδόθη τὸ νέον μυθιστόρημα τοῦ Ἀλφόνσου Δωδέ Ροιτ - Ταρσεον, ἐν τῷ ὁποίῳ συνεχιζονται καὶ περατοῦνται αἱ περιπέτειαι τοῦ περιφήμου ἐκ Ταρσακῶνης ἥρωος Ταρταρέν, τοῦ ἐμπνευσάντος εἰς τὸν Δωδὲ δύο μυθιστορήματα, τὸν «Ταρταρέον ἐκ Ταρσακῶνης» καὶ τὸν «Ταρταρέον ἐπὶ τῶν Ἀλπεων», ἀμφοτέρα θεωρούμενα ὡς ἀριστοτεχνήματα παρατηρήσεως καὶ λεπτῆς εἰρωνίας.

— Ἐν Βερολίῳ συνέστη ἑταιρία σκοποῦσα τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀξίων λόγου ἔργων τῶν ἐκδοθέντων κατὰ τὸν ΙΕ' καὶ ΙΣΤ' αἰῶνα λατινιστί. Τὸ πρῶτον ἐκδοθησόμενον ἔργον εἶνε ὁ Acolistus τοῦ Γουλιέλμου Γραφίου, τυπωθὲν ἐν Βασιλείᾳ κατὰ τὸ 1534.

— Συνεχῆς εἶνε ἡ φιλολογικὴ παραγωγὴ τοῦ Γλάδστων. Μετὰ τὸ ἄρτι δημοσιεῖσθαι περὶ τῶν ὄριων τῆς ὀμηρικῆς ἐπιστήμης ἔργον του καὶ ὠραίαν μελέτην περὶ τοῦ προσφάτως ἀποβιώσαντος καρδινάλιου Νώϊμαν, ἐκδίδει ἕτερον τόμον ὑπὸ τὸν αἰνιγματώδη τίτλον: Ὁ ἀκρῖε υ τ ο ς β ρ ἄ χ ο ς τ ῶ ν Ἰ ε ρ ῶ ν Γ ρ α φ ῶ ν. Τὸν τίτλον ἐξηγεῖ τὸ θέμα τοῦ ἔργου. Ὁ Χούσλεϋ ἰσχυρίσθη ἄλλοτε ὅτι ὁ κατακλυσμός, ὅπως περιγράφεται ὑπὸ τῆς Γραφῆς, ἀδύνατον εἶνε νὰ συνέβη ποτέ, ἀλλ' ὁ Γλάδστων διὰ σειράς γεωλογικοθεολογικῶν ἐπιχειρημάτων ζητεῖ ν' ἀποδείξῃ ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ὅπως ἐπὶ πάντων τῶν ἄλλων, ἡ Γραφή συμβαδίζει μετὰ τῆς ἐπιστήμης.

— Ὁ Λέων Τολστόϊ, δημοσιεῖων ἐν τινι ἀγγλικῷ περιοδικῷ ἔκτενες θεολογικὸν μυθιστόρημα ὑπὸ τὸν τίτλον: Ἐργά ζε σθε, ἔ φ' ὅσον κα τ ἔ χ ε τ ε τ ὸ φ ῶ ς, ἐπεράτωσεν ἄρτίως καὶ πεντάπρακτον δρᾶμα. Ἐπειδὴ πάντα τὰ ἔργα τοῦ Ῥώσου συγγραφῆς εἶνε ἐκ τῶν προτέρων ἀπηγορευμένα ἐν Ῥωσίᾳ, τὸ νέον ἔργον του, ῥωσικὸν κείμενον καὶ ἀγγλικῇ μετάφρασις συγχρόνως, θὰ δημοσιευθῆσι κατὰ τὰ μέσα τοῦ προσεχῆς Ἰανουαρίου ἐν Λονδίῳ.

Καλλιτεχνικά. Εἰς τὸν μέγαν Ἀγγλον ποιητὴν Σέλλεϋ, τὸν ὁποῖον ἡ νεωτέρα κριτικὴ τάσσει καὶ ὑπὲρ τὸν Βύρων αὐτόν, πρόκειται ν' ἀνεγερθῆ μνημεῖον ἐν Ἰταλίᾳ, ἐν ᾧ τόπῳ ἀπετεφρώθη τὸ πτώμα του κατὰ τὸ 1822. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τὸ Ἀθῆναϊον ὑπενηθμίζει ὅτι τὸ ἐν Μεσολογγίῳ πρὸς τιμὴν τοῦ Βύρωνος στηθὲν μνημεῖον ἔλαβε τὴν τύχην νὰ καταστῇ ὁ σκοπὸς τῶν σκοποβολούντων κατοίκων τῆς πόλεως!

— Δημόσιος ἔρανος, ἀνοιχθεὶς ὑπὸ τῆς παρισινῆς ἐφημερίδος Γ α λ ἄ τ ο υ πρὸς ἴδρυσιν ἀνδριάντος εἰς τὸν Μπιζέ, τὸν μελοποιὸν τῆς Κ ἄ ρ μ ἐν καὶ τῶν Ἀ λ ἔ ἰ ο ν τῶν Μ α ρ γ α ρ ι τ ῶ ν, ἀπέφερε ποσὸν 30,025 φράγκων.

Ἐπιστημονικά. Σπουδαιότατῃ ἀνακάλυψις ἐγένετο ἐσχάτως ἐν τινι σπηλαίῳ τοῦ Ῥαιμονδὲν ἐν Δορδὸνῃ τῆς Γαλλίας ὁ φυσιοδίφης κ. Μιχαὴλ Ἀρδὺ εὔρεν ἐκεῖ σκελετὸν ἀνθρώπινον καὶ ἄλλα λείψανα ζώων, μεταξὺ δὲ τούτων ἀνεγνώρισε σιαγόνα φώκης ἐκ τοῦ γένους τῶν Γροιλλανδικῶν. Αἱ φώκαι αὗται διαιτῶνται νῦν εἰς ἀκτὰς τὰς τῆς Γροιλλανδίας καὶ καθ' ὅλον τὸν βόρειον παγωμένον ὠκεανόν, ὅστις δὲ κατέρχονται ἐνίοτε μέχρι τῶν παραλίων τῆς Σκωτίας καὶ τῆς Νορβηγίας Ἡ ἀνακάλυψις ὅστων φώκης ἐν Γαλλίᾳ ἀποδεικνύει ὅτι τὸ κλίμα αὐτῆς ὑπῆρξε ποτε τόσον ψυχρὸν ὥστε ἠδύναντο νὰ ζήσωσιν ἐν αὐτῷ ζῶα τῶν παγωμένων χωρῶν.

Θεατρικά. Μεθ' ὅλην τὴν λαμπρότητα τῆς σκηρικῆς διασκευῆς καὶ τὴν θαυμασίαν ὑπόκρισιν τῆς Σάρρας Βερνάρ ἡ ἐπιτυχία τῆς «Κλεοπάτρας», τοῦ νεωτάτου τούτου δράματος τοῦ Σαρδοῦ ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Πύλης Ἁγίου Μαρτίνου ὑπῆρξε μετρία.

— Νέον δρᾶμα τοῦ γνωστοῦ γερμανοῦ συγγραφέως Ἐρμαν Σούδερμαν. «Τέλος τῶν Σοδόμων» ἐπρόκειτο νὰ παρασταθῆ κατ' αὐτὰς ἐν τῷ Βερολιναίῳ Θεάτρῳ Λέσαικ, ἀλλ' ἡ ἀστυνομία ἀπηγόρευσε τὴν παράστασιν αὐτοῦ. Ἡ ἀπαγόρευσις ἐξήγησε τὴν ἀγκυνάκτησιν τῶν φιλελευθερωτέρων ὀργάνων τοῦ γερμανικοῦ τύπου.

ΠΑΝΤΟΙΑ

Πόσον οἱ ὀθωμανοὶ καὶ μάλιστα αἱ ὀθωμανίδες ἀγαπῶσι τὰ ζαχαρικά μαρτυρεῖ καὶ αὐτὴ ἡ ἀπογραφικὴ σημείωσις τοῦ ὑπουργείου τοῦ ἐμπορίου τῆς Γαλλίας, καθ' ἣν εἰσῆχθησαν εἰς Τουρκίαν ἐκ Γαλλίας προεργόμενα κατὰ τὸ ἔτος 1889 ζαχαρικά ἀξίας 2 ἑκατομμυρίων φράγκων. Μεγάλαι ποσότητες τούτων ἀπεστάλησαν κατὰ παραγγελίαν ἀπ' εὐθείας εἰς χαρμῆμα ἡγεμονικὰ καὶ ἀρχοντικά.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Μεταξὺ συζύγων. Ὁ διάλογος εἰς τὸν προθάλαμον δύο ὥρας μετὰ τὰ μεσάνυχτα. Ἐκείνη:— Τέσσαρες ὥρας καθώμουν τοῦ κάκου καὶ πρόσμενα ὡς πού νὰ ἔλθῃς ἀπὸ τὴν λέσχην! Ἐκεῖνος:— Καὶ ἐγὼ ἄλλαις τέσσαρες ὥραις τοῦ κάκου πρόσμενα ἔστη λέσχη ὡς πού νὰ κοιμηθῆς.

Ἀπολογία.— Γιάννη, πάλι ἄργησες νᾶλθῃς σήμερα ἔς τὸ μαγαζί. — Νὰ μὲ συμπαθᾶτε, ἀφέντη! γέννησε ἡ γυναῖκά μου. — Μὰ τὸ ἴδιό μου εἶπες καὶ ἡθές. — Ναι, ἀφέντη, τ' ἀναθεματισμέα ἦτανε δίδυμα!

Ἐν ἐνοδοχείῳ. Δύο κύριοι συναντῶνται εἰς τὴν κλιμακα καὶ χαιρετίζει ὁ εἰς τὸν ἄλλον. — Ἐχγετε πολὺν καιρὸν εἰς αὐτὸ τὸ ξενοδοχεῖον; — Δύο χρόνια; — Δύο χρόνια! καὶ μένετε; πῶς ὑποφέρετε τὸ χάλι του; — Εἶμαι ὁ ξενοδόχος!

Ἀπρόοπτον.— Τοῦ ἀνδρός μου ποτὲ δὲν τοῦ πονοῦν τὰ δόντια. — Εἶνε ὄλα γερά; — Ὅχι... εἶνε ὄλα ξένα.

ΤΡΕΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Πολλάκις συμφέρει περισσότερον νὰ νομιζέσαι ἕξυπνος παρὰ νὰ ἦσαι.

*

Ἐὰν οἱ ἄνθρωποι διὰ νὰ κάμουν καλὸν εἰς τοὺς ἄλλους ἐξώσευαν ὀλίγα ἀπὸ ὅσα ἐξοδεύουν διὰ νὰ κάμουν κακὸν εἰς ἑαυτοὺς ἡ πτωχεία θὰ ἔλειπεν ἀπὸ τὸν κόσμον.

*

Τὰ δάχρυρα τῶν γυναικῶν εἶνε πρόστυχον ἐμπόρευμα τὸ ὁποῖον μὲ καλὴν διαχείρησιν δίδει μεγάλα κέρδη.